

REPUBLIKA SRBIJA
MINISTARSTVO FINANSIJA

Uprava carina
148-04-030-01-133/2016
14.03.2016. godine
B e o g r a d

Na osnovu člana 255. stav 2. Carinskog zakona („Sl. glasnik RS“, br. 73/03...18/10 – dr. zakon), a u vezi sa članom 310. stav 1. Carinskog zakona („Sl. glasnik RS“, br. 18/10 i 111/12) direktor Uprave carina donosi

OBJAŠNJENJE ZA POLAGANJE ZAJEDNIČKOG OBEZBEĐENJA U ZAJEDNIČKOM TRANZITNOM POSTUPKU

Narodna skupština Republike Srbije proglasila je 24. juna 2015. godine Zakon o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom tranzitnom postupku („Sl. glasnik RS – Međunarodni ugovori“, br. 13/15, u daljem tekstu Konvencija.) U skladu sa Odlukom br. 2/2015 Zajedničkog odbora Konvencije, Republika Srbija je od 1. februara 2016. godine počela sa primenom zajedničkog tranzitnog postupka.

Sledeće ugovorne strane su potpisale Konvenciju: Evropska Unija – EU (Švedska, Finska, Letonija, Litvanija, Estonija, Danska, Nemačka, Ujedinjeno Kraljevstvo, Irska, Holandija, Belgija, Francuska, Austrija, Španija, Portugalija, Italija, Slovenija, Luksemburg, Malta, Kipar, Grčka, Bugarska, Rumunija, Češka Republika, Mađarska, Poljska, Slovačka Republika i Hrvatska), Švajcarska, Norveška, Island, a Konvencija takođe važi i u Kneževini Lihtenštajn zato što je ona deo carinske unije sa Švajcarskom, Republici Turskoj i BJR Makedoniji.

Postupak prihvatanja zahteva i izdavanje odobrenja za korišćenje obezbeđenja za plaćanje duga koji bi mogao da nastane u vezi sa robom u tranzitnom postupku propisan je odredbama:

- čl. 121, 122. i 225. do 236. Carinskog zakona („Sl. glasnik RS, 18/ 10 i 111/12),
- čl. 394. do 397, 423. do 435. i 590. do 607. Uredbe o carinski dozvoljenom postupanju s robom („Sl. glasnik RS“, 93/10,63/13 i 145/14) (u daljem tekstu Uredba),
- čl. 9. do 11. i čl. 52. do 57. Konvencije o zajedničkom tranzitnom postupku (Sl. glasnik RS - međunarodni ugovori“, br 13/2015).

Garantovani iznos su carinski dug, drugi troškovi i porezi (akciza, PDV, taksa za zaštitu životne sredine, itd.) koji mogu da nastanu u vezi sa robom, uključujući i kamate. Garantovani iznos ne pokriva kazne koje mogu da nastanu kao posledica prekršaja ili nepravilnosti u tranzitnom postupku. Kazne se zbog toga ne mogu naplatiti iz obezbeđenja.

Obezbeđenje polaže lice koje nastupa kao principal u zajedničkom tranzitnom postupku. Principal može sam da garantuje plaćanje carinskog duga ili se može prihvatiti obezbeđenje koje daje treće lice u korist principala (npr. garancija banke ili osiguravajućeg društva).

U skladu sa članom 10b Dodatka I, Poglavlja IV Konvencije, garant ima sedište u ugovornoj strani u kojoj se garancija polaže i mora biti odobren od strane nadležnih organa. Garant navodi uslužnu adresu ili određuje predstavnika u svakoj ugovornoj strani uključenoj u konkretnu zajedničku operaciju. Ako zajednica čini jednu od ugovornih strana, garant navodi uslužnu adresu ili određuje predstavnika u svakoj od zemalja članica.

Nadležni organi odbijaju da odobre garanta za kog postoji sumnja da neće izvršiti plaćanje u propisanom roku bilo kog nastalog duga do najvišeg iznosa garancije.

Banka ili osiguravajuće društvo ili drugo pravno lice mogu biti prihvaćena kao garanti nakon što Upravi carina (Odeljenju za naplatu budžetskih prihoda u okviru Sektora za finansijske, investicione i pravne poslove) dostavi Pismo o namerama – Prilog 1 u kome izjavljuje da je spreman da izdaje garantne isprave u korist principala u postupku zajedničkog tranzita. U zahtevu garant dostavlja:

1. Lične podatke
 - PIB garanta
 - Adresa (ulica i broj, zemlja, poštanski broj, grad)
 - Kontakt osobe (osoba nadležna za carinska pitanja, broj telefona, faks, e-mail adresa)
2. Kontakt adrese (za svaku zemlju posebno, gde je garancija važeća)
 - Adresni kod zemlje
 - Ime (ime i prezime)
 - Adresa (ulica i broj, zemlja, poštanski broj, grad)
 - Kontakt osoba (ime i prezime, broj telefona i faksa i e-mail adresa)

Garant može u svom zahtevu da odredi maksimalan iznos za koji je spreman da polaže garancije u zajedničkom tranzitu (ukupan za sve principale za koje garantuje).

Nakon sprovedene finansijske analize, Odeljenje za naplatu budžetskih prihoda prihvata garanta i unosi ga u Sistem za upravljanje garancijama (GMS).

Zahtev za izdavanje odobrenja za upotrebu zajedničkog obezbeđenja, upotrebu zajedničkog obezbeđenja u umanjenom iznosu ili oslobađanju od polaganja obezbeđenja u postupku tranzita principal podnosi nadležnoj carinarnici na propisanom obrascu – Prilog 2, koja na osnovu dostavljene dokumentacije izdaje odobrenje ili odbija zahtev, najkasnije tri meseca od dana podnošenja zahteva.

Napominjemo da je u ovom trenutku moguće samo podnošenje zahteva za zajedničko obezbeđenje u zajedničkom tranzitnom postupku, bez mogućnosti umanjenja ili oslobađanja od obaveze polaganja obezbeđenja u skladu sa članom 53 Dodatka I, Naslova III, Poglavlja II Konvencije, jer nije ispunjen uslov o postojanju dovoljno iskustva u zajedničkom tranzitnom postupku. Kada je principalu odobrena upotreba zajedničkog obezbeđenja, on može da podnosi tranzitne deklaracije do visine referentnog iznosa koji je odredio carinski organ obezbeđenja u slučaju zajedničkog tranzitnog postupka u bilo kojoj polaznoj carinarnici u svim ugovornim stranama Konvencije u kojima je važeća izdata garancija.

Garantna isprava izdata od strane odobrenog garanta sačinjava se na obrascu iz Aneksa C4 Dodatka 3 Konvencije u slučaju zajedničkog tranzita.

Principal može da izabere da njegovo obezbeđenje ne važi u svim zemljama koje koriste zajednički tranzitni postupak. U tom slučaju, u garantnoj ispravi će biti navedene samo zemlje u kojima obezbeđenje važi. Obezbeđenje mora uvek da važi za sve članice EU. Isključene mogu biti samo neke ili sve EFTA zemlje ili zemlje koje su članice Konvencije o zajedničkom tranzitnom postupku, a imaju status EFTA zemlje (Turska i Makedonija) i tada te zemlje moraju biti izbrisane iz garantne isprave i iz rubrike 7 Uverenja o zajedničkoj garanciji.

Prihvatanje garantne isprave overava se pečatom carinarnice i potpisom ovlašćenog carinskog službenika carinskog organa obezbeđenja.

Kada je garantna isprava prihvaćena i evidentirana u Sistemu za upravljanje garancijama, carinski organ obezbeđenja izdaje principalu uverenje o zajedničkom obezbeđenju i to u broju koliko zahteva principal. Uverenje se izdaje prema vrsti robe koja je navedena u odobrenju i popunjava u skladu sa aktom Uprave carina broj 148-04-030-13-2/2015 od 23.01.2015. godine.

Odredbama člana 53a Dodatka I, Naslova III, Poglavlja II Konvencije propisano je da kada je garancija položena u garantnoj carinarnici:

- principalu se dodeljuje „Referentni broj garancije“ (GRN broj) za potrebe korišćenja garancije i identifikaciju svake garantne obaveze garanta,
- principalu se dodeljuje pristupni kod.

Nadležna carinarnica obaveštava garanta o prihvatanju i evidentiranju garantne isprave – Prilog 4. u kome se navodi GRN broj koji je izdat principalu i primarni pristupni kod pomoću koga mogu da pristupe sistemu i prate iskorišćenost garancije.

Napominjemo da je garant u obavezi da dobije odobrenje za elektronsku komunikaciju ukoliko želi da vrši proveru iskorišćenosti izdate garancije

PRILOZI:

Prilog 1. – Pismo o namerama garanta

Prilog 2. – Zahtev za izdavanje odobrenja za upotrebu zajedničkog obezbeđenja, upotrebu zajedničkog obezbeđenja u umanjenom iznosu ili oslobađanju od polaganja obezbeđenja u postupku tranzita

Prilog 3 – Rešenje za upotrebu zajedničkog obezbeđenja i ovlašćenje za garanta u postupku zajedničkog tranzita

Prilog 4. – Obaveštenje garantu

Dostaviti:

- Pomoćniku direktora-koordinatoru
- Birou direktora
- Svim carinarnicama
- Svim sektorima
- Odeljenju za unutrašnju kontrolu
- Odeljenju interne revizije
- Odeljenju za međunarodnu carinsku saradnju i evropske integracije

v.d. DIREKTOR

Miloš Tomić